

19. Трифонов, Трифон. Изгорелият мост в гр. Ловеч. — Сп. БИАД, 1925, кн. 20, с. 322—324

— Препеч. със съкращение — Демократически сговор, бр. 549 от 14 авг. 1925

Авторът със съжаление отбелязва изгарянето на моста на 3 август 1925; дава подробно описание на пожара и нанесените щети. Статията дава исторически сведения за построяването на моста и биографически данни за майстор Никола Фичев. Инж. Тр. Трифонов описва конструктивната система на моста, архитектурната му украса и пр. В текста са поместени две фотоснимки — изгледи на моста преди и след пожара.

20. Трифонов, Трифон. [Покритият дървен мост над р. Осъм в Ловеч] В ст. му: Пътища в Ловчанско до Освобождението на България. — Ловеч и Ловчанско, географско, историческо и културно описание. Кн. III. София, 1931. с. 90—94

Авторът дава исторически бележки за моста над р. Осъм, както и кратки биографични данни за Никола Фичев, споменава за срещата му с Ф. Каниц в с. Присово и изобразява по-крупните му строежи. Инж. Тр. Трифонов дава много подробно техническо описание на Ловчанския мост — конструкция, материал, изпитание, размери и пр., като споменава и за изгарянето му.

В текста са публикувани две фотоснимки — изгледи на моста преди пожара и остатъците от изгорелия мост (обр. 15).

21. Уста-Генчов, Д[абко] Никола Фичов, български архитект-самоук. (Из „Биографически сведения за някой бълг. художници“). — Периодическо списание на бълг. книж. д-во, София, 1893. с. 128—131

Биографичен очерк. Авторът приема за дата на раждането на Никола Фичев годината 1880, но погрешно смята, че църквата „Св. Никола“ в Търново е завършена през 1822 вместо 1836 г. За дата на смъртта погрешно е отбелязана годината 1880 вместо 1881. Авторът описва характерните моменти от живота на майстора и голяма част от строените от него обекти. Единствен Д. Уста-Генчов дава сведенията, че Никола Фичев през 1847 г. е строил манастира „Св. Троица“. Пгрешно са дадени размерите на Беленския мост (400 м вместо 276 м). Явно личи, че авторът не познава големината, размерите и формата на Ловчанския мост, тъй като са предадени погрешно.

За църквите, строени от майстор Н. Фичев, авторът твърди, че са във византийски стил.

В статията е отбелязано, че майстор Никола Фичев не е давал проекти и планове за постройките си понеже не е умее да чертае.

22. Уста-Генчов, Д[абко]. Принос към живота и дейността на Уста-Генчо Кънев — виден майстор в Търновския окръг. — Сп. БАН, клон историко-филологичен, София, 1923, кн. 26, с. 131—161

Авторът твърди, че съществувало близко приятелство между Никола Фичев и Уста-Генчо Кънев, които започнали заедно строежа на Беленския мост, но поради разногласия се разделили.

Уста-Генчо Кънев ценял способностите на своя колега и учител Никола Фичев и го уважавал (с. 139—140).

Докладвано в историко-филологичния клон на 16. II. 1922 година.

23. Янков, Тодор. Колю Фичето. — Вестник Търново, бр. 12 от 1 дек. 1927

Въз основа на сведения, събрани от внука на Никола Фичев, авторът твърди, че майсторът „не е чертал планове и правил изчисления“ за строежите си, а е изработвал предварителни макети.

Единствен д-р Т. Янков споменава за т. наречения „дряновски съклеп“ (1828), откъдето произлиза и погрешната дата на раждането му (1806).

Авторът на статията бележи, че Никола Фичев е строил малката църква и иконостаса на голмата в Преображенския манастир. Пгрешно обаче е отбелязано, че строежът на Ловчанския мост е започнал през 1867 г.

В статията е предадена легендата за строежа на конака в Търново и родолюбивото вископатриотично чувство на Никола Фичев.

Д-р Т. Янков споменава за наследниците на майстора и че „синът му Никола му станал пръв помощник в строителното дело“.

24. Янков, Тодор. Пътеписи, с кратки исторически сведения и спомени. Кн. I. София, п-ца Военно-изд. фонд, 1939, 314 с.

На с. 62, 134 и 135 авторът предава кратки описания, придружени с исторически бележки за Градския дом, църквите „Св. Марина“, „Св. Слас“ и „Св. Богородица“.

Биографични сведения за майстор Никола Фичев са публикувани на с. 153—154, където авторът бележи, че се е ползвал от данните, обнародвани от арх. Г. Козаров.

25. Kanitz, Felix. Donau-Bulgarien und der Balkan. Historisch-geographisch-ethnographische Reisestudien aus den Jahren 1860—1875. Bd. I—III, Leipzig, Verlagsbuchhandlung von Hermann Fries, 1875—1879, XIX, 329; XV, 382; XVII, 409 p.

26. Kanitz, Felix. Donau-Bulgarien und der Balkan. Historisch-geographisch-ethnographische Reisestudien aus den Jahren 1860—1879. Bd. I—III, 2. neu bearb. Aufl., Leipzig, Renger'sche Buchhandlung Gebhardt & Wilisch, 1882. XV, 269; XIII, 304; XVII, 386 p.

27. Kanitz, Felix. La Bulgarie Danubienne et le Balkan. Études de voyage (1860—1880). Édition française publiée sous la direction de l'auteur. Paris, Librairie Hachette et Cie, 1882. VI, 572 p.

28. Каниц, Феликс. Дунайская Болгария и Балканский полуостров, 1860—1875. Санктпетербург, типогр. М-ва путей сообщений, 1876. 373 с. — Библ. путешествий

29. Каниц, Феликс. Дунавска България и Балканът. Прев. Т. Иванов. Предг. от Страшимир Славчев. Т. I. София, Бълг. историч. библ., 1932. VI. 165 с.

30. Романски, Стоян. България в образите на Феликс Каниц. Изд. с иждивението на Жак Каниц, София. БАН, 1939. 195 с., 8 т